

FARNÍ ČTYŘLÍSTEK

Časopis farnosti Velká Polom, Dolní Lhota, Horní Lhota a Čavisov

II/2018

DUCHOVNÍ SLOVO

Otec Radek Drobisz

Volný čas, odpočinek, zotavení

„Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi, a já vás občerstvím.“ (Mt 11,28). Jako Bůh „přestal sedmý den konat veškeré své stvořitelské dílo“ (Gn 2,2) a „odpočinul si“, tak i život člověka má rytmus práce a odpočinku. Volný čas přispívá k tomu, aby byla všem dána možnost mít dostatek klidu a času k rodinnému, kulturnímu, společenskému a náboženskému životu. Volný čas je vhodnou příležitostí k zamyšlení, mlčení, studiu a rozjímání. Volný čas je především vnitřním stavem duše. Proto není problém naučit se odpočívát v každou chvíli svého života. Pravý odpočinek spočívá v pokoji srdce. Budeme-li hledat pokoj a odpočinek kdekoliv mimo své srdce - nenajdeme ho. V našem srdci nás očekává Bůh se svým pokojem a odpočinutím! Doba dovolených a prázdnin je dobou, kterou nám Bůh dává právě k odpočinku. Je dobré se naučit odpočívát tak jako svatý Jan: na Ježíšově Srdci. Odpočívát, čili spočívát na Ježíšově Srdci, můžeme nejen v době modlitby, ale právě i mimo ni, ať o samotě či mezi lidmi, v rodině, na ulici, v metru, či na pracovišti.... Dovolená a prázdniny jsou vhodnou příležitostí pro vybočení ze zajatých kolejí a pro vnímání toho všeho, pro co už máme zavřené oči. Na závěr zopakuji slova ze začátku každé liturgie: „Pokoj vám“, to znamená: ať je s vámi radost, a tedy – ať máte dobré dovolené, prázdniny i život.

ROZHOVOR S P. JANOU DEDKOVOU

Starostkou obce Čavisov

Paní starostko, určitě jste viděla nově vydaný časopis Farní čtyřlístek. Jak se Vám líbí název i časopis samotný?

Vážení čtenáři,

na úvod bych Vás chtěla svým jménem srdečně pozdravit a podělit se o dění z naší obce. Časopis Farní čtyřlístek se mi líbí a přiznám se, že ho dnes vidím a čtu poprvé. Musím říct, že jsem si všechna vydání díky rozličným tématům a informacím, které časopis nabízí, se zájmem přečetla. Název časopisu je opravdu výstižný, protože obce z naší farnosti k sobě mají a vždy měly hodně blízko, a netýká se to pouze samotných věřících.

Jak se díváte na vztah obec – farnost? Je nutné, aby tyto instituce spolupracovaly?

Vztah obec – farnost je velmi důležitý, zvláště v dnešní hektické době. Naši farníci a nejen oni, by měli vnímat, že na ně obec myslí a že si s farností umíme vzájemně vyjít vstříc a pomoci si. Osobně jsem tuto spolupráci a podporu začala více vnímat ve chvíli, kdy se obec rozhodla opravit místní kapličku, která již nebyla v dobrém technickém stavu a v podstatě se nevyužívala. Kaplička k naší obci neodmyslitelně patří od roku 1852. V majetku obce zůstala dodnes a vzhledem k tomu, že se jedná o jedinou sakrální stavbu v obci, má pro nás také velký historický význam.

V roce 2015 proběhla již zmiňovaná oprava. Kaplička se také vybavila novým oltářem a lavicemi, kolem kapličky se vysadila zeleň.

Po dokončení opravy byla v prosinci 2015 kaplička vysvěcena sv. Martinovi a při této příležitosti u nás začala velmi pěkná tradice pod názvem „Vánoční jarmark“. Občané se každý rok v období adventu scházejí v prostoru kolem kapličky, kde také proběhne krátká pobožnost a po setmění se slavnostně rozsvítí vánoční strom.

Krátký úryvek z obecní kroniky:

„Kaple naše vystavěna byla r. 1852. Dala ji postavit obec. Dříve žádné kaple zde nebylo. Jen ve štítě sýpky byl zvonek, tím se zvonilo klekání, a když někdo umřel. U kaple zasadili d2 ženichové Fr. Novák Fr. Hrbáč r. 1852 po 2 lípkách. Ty vyrostly na mohutné stromy. Ale přední dvě byly skáceny při stavbě okresní cesty r. 1904, další dvě z rozkazu četnictva na podzim r. 1906, protože na nich byla spousta motýlů a vajíček bechyně velkohlavé“.

V posledním vydání Čtyřlístku jsem si přečetla, jak se vám vydařil farní ples, který se konal v sále Sokolovny ve Velké Polomi. Vzpomněla jsem si, že před časem tyto plesy probíhaly také v Čavisově. Pevně věřím, že jste na Čavisov nezapomněli, a že se u nás zase někdy potkáme.

A jaký je stav v Čavisově?

Jak už bylo zmíněno, v naší obci moc sakrálních staveb nemáme. Vlastníme pouze zmiňovanou kapličku sv. Martina. O pořádek a výzdobu v kapličce se vzorně starají ve spolupráci s obecním úřadem místní věřící. Původní sochu Panny Marie, dva anděly a kříže jsme nechali zrestaurovat ze sbírky našich farníků. Za což jim patří obrovské

poděkování. Kaplička je velice malá a bohoslužby u nás neprobíhají. Naši věřící se i přesto pravidelně jednou za měsíc v kapličce scházejí a v květnu je to pak vždy třikrát týdně.

Je něco, na čem spolupracujete i v letošním roce 2018?

Do konce září plánujeme dokončit úpravy místního hřbitova. Víím, že se nejedná o sakrální stavbu, ale je to místo, kde na všechny dýchne něco duchovního, ať je věřící nebo nevěřící.

Převážnou část úprav hřbitova, jako je oplocení a chodníky, již máme

hotovou a zbývá dokončit úpravy stávajícího objektu „Márnice“ a opravu kříže. Stávající objekt, který nyní slouží jako sklad a je ve velice špatném technickém stavu, se změní na kolumbárium. Opravená socha Panny Marie, která původně stála v kapličce, bude umístěna ve výklenku na čelní fasádě

kolumbária. Byla by velká škoda tuto krásnou sochu někde schovat.

Těšíte se na léto a prázdniny?

Léto a prázdniny mám moc ráda, už jen proto, že jsem ve znamení Lva a ti milují teplo a slunce. Lidé zvolní, věnují se více rodině a dětem, odpočívají a čerpají ze sluníčka energii pro další práci. Celkově je toto období klidnější. Proto bych všem chtěla popřát hezké prázdniny a dovolenou.

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

O. Radek Drobisz

Slavnost prvního svatého přijímání dětí proběhla ve farním kostele sv. Václava ve Velké Polomi v neděli 27. 05. 2018. Na první svaté přijímání se připravovaly děti i se svými rodiči nebo prarodiči od počátku března. Na přípravách jsme hovořili o Pánu Ježíši, jednotlivých svátostech, desateru přikázání, bibli a životu dnešní Církve. Antonín, Matouš, Leontýnka, Monika, Alenka, Anička, Domenica, Nela a Markétka se na přijetí svátosti pokání a svatého přijímání perfektně připravily. Samotná slavnost se dlouho chystala dopředu a o krásnou, nezapomenutelnou atmosféru se zasloužili jak děti samotné, tak rodiče dětí, příbuzní a obětavě pomohlo také mnoho farníků. Mnoho otázek na přípravách bylo zodpovězených, nad dalšími se budeme zamýšlet po celý život. Zde jsou některé z nich.

JE V EUCHARISTII PŘÍTOMNÝ JEŽÍŠ? NEVIDÍM HO! Ano, nevidíme ho. Ale existuje spousta důležitých věcí, které nevidíme. Např. nevidíme náš rozum, a přesto ho máme. Nevidíme svou duši, a přece existuje, a my vidíme její účinky, protože mluvíme, myslíme a děláme rozhodnutí, atd. Ani třeba elektrický proud nevidíme, a přece vidíme, že působí: mobil funguje, světla jsou rozsvícená. Ty úplně nejdůležitější věci, na kterých stojí život a svět, nevidíme, ale vidíme a cítíme jejich důsledky. Tak je to i se vzkříšeným Pánem: nevidíme ho svýma očima, ale vidíme, že kde Ježíš je, lidi se mění, zlepšují. Jsou vytvořeny podmínky pro pokoj, smíření atd. Čili – nevidíme Pána samého, ale vidíme jeho působení. Můžeme poznat, že Ježíš je přítomný. Nevynechámejte tedy příležitost k setkávání s tímto neviditelným, ale mocným Pánem, který nám pomáhá dobře žít.

PROČ JE PRO NORMÁLNÍ ŽIVOT DOBRÉ CHODIT NA MŠI A K PŘIJÍMÁNÍ? Umožňuje to dostat náš život do rovnováhy. Obklopuje nás totiž spousta věcí. A lidé, kteří nechodí do kostela, nevědí, že je to právě Ježíš, co jim chybí. Cítí ale, že jim v životě něco chybí. Jestliže v mém životě není Bůh, jestliže v mém životě není Ježíš, chybí mi velmi důležitý přítel, chybí mi důležitá radost pro život, chybí mi síla růst po lidské stránce, chybí mi síla překonat slabosti a zrát jako lidská bytost. Výsledky života bez Ježíše a bez sv. přijímání nevidíme hned. Ale jak jdou týdny a roky, nepřítomnost Boha, nepřítomnost Ježíše začíná být citelná. Je to jakási podstatná a zničující neúplnost. Mohl bych povídat o zemích, kde dlouhá léta panoval ateizmus: jsou tam zničené duše lidí, ale i zničená země. Z toho můžeme vidět, jak je důležité - a řekl bych nejpodstatnější - být řízen Ježíšem. Je to On, kdo nás osvětluje, kdo nám nabízí životní doprovázení, doprovázení, které potřebujeme.

K NAŠIM KOŘENŮM - Z DĚJIN VELKÉ POLOMI DLE FARNÍ KRONIKY

Převzato z kroniky

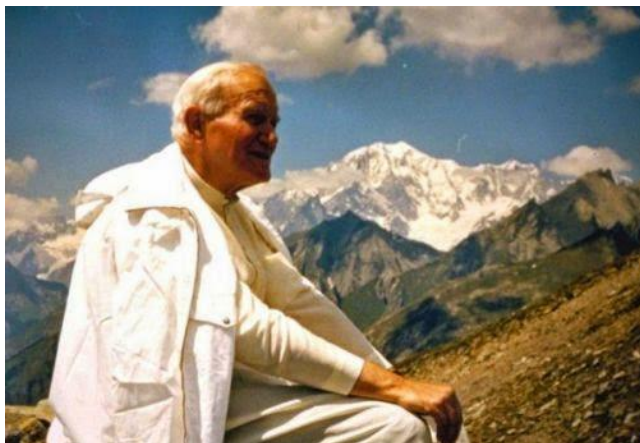
Modrý text je kopie z ručně psané farní kroniky. Černý text vyjadřuje jen osvětlující dějinné souvislosti.

Před asi 212 léty *roku 1806 – za francouzské revoluce* - (2. prosince 1805 byla ruská vojska vedena carem Alexandrem I. a generálem M. I. Kutuzovem v bitvě u Slavkova Napoleonem Bonaparte poražena. ... Napoleon byl slavnostně korunován spolu s císařovnou Josephinou v pařížské katedrále Notre-Dame dne 2. prosince 1804) *bylo jednou ve Velké Polomi tolik ruského vojska, že každé číslo 30 mužů po několik dnů žíviti muselo; z toho povstala nakažlivá nemoc, která se rozšířila po celé obci až na 6 čísel. Většina z nich té nemoci podlehla.*

KŘEŠŤANSKÉ PROŽÍVÁNÍ VOLNÉHO ČASU

Vladimír Pavlík

Blíží se doba dovolených a mnozí z nás někam vyrazí, aby si odpočinuli na duši i na těle, získali nové zážitky, posílili se v duchovním životě nebo se něco nového dozvěděli. Odpočinek je v této uspěchané době hodně důležitý, nehledě k tomu, že máme konečně čas se na 100% věnovat svým rodinám a lidem, kteří jsou nám blízcí. Mnozí kněží nám to přáli a navíc dodávali: „Odpočiňte si, ale ne od modlitby, účasti na mši svaté a dalších křesťanských povinností.“ Děti a mládež by měla kromě své rodiny trávit nějaký čas v křesťanském společenství (tábory, setkání mládeže, poutní zájezdy), kde mohou získat povzbuzení k prohloubení duchovního života. Rodiny s dětmi budou vděčné za společně strávený čas někde v přírodě, na horách nebo u vody bez každodenních pracovních starostí a stresu, jiní zase využijí manželská setkání ke zkvalitnění vztahů v rodinách a prohloubení křesťanského života. Starší lidé, pokud jim to zdraví dovolí, si vykonají pouť nebo alespoň navštíví nějaké poutní místo, atd.

Sv. Jan Pavel II. nabíral sílu pro své další působení většinou na horách, kde v tichu kontemploval okolní vrcholky. Pro papeže Benedikta XVI. znamenala dovolená četbu, studium, hru na klavír, ale někdy také jel do hor nebo

do papežského letního domu v Castel Gandolfo. Papež František zpomalí denní rytmus, avšak nevzdaluje se od svého domova. Rodina Jorgeho Bergoglia nebyla zvyklá na dovolenou. „Nebyli jsme bohatí, do konce

měsíce jsme vždy došli tak akorát, neměli jsme víc. Neměli jsme auto, nejezdili jsme na prázdniny a podobně,“ vyprávěl současný svatý otec.

Pokud budeme trávit čas někde v České nebo Slovenské Republice, tak asi není problém si na internetových stránkách farnosti dopředu nebo přímo na místě v nejbližším kostele zjistit, kdy jsou bohoslužby. Vzpomínám si, že jsme jednou přijeli na šumavskou Kvildu v sobotu pozdě odpoledne a nejprve jsme se ubytovali, vybalili, a teprve pak jsme se šli podívat do místního kostelíka, abychom zjistili, že jsme mši svatou s nedělní platností právě prošli. Museli jsme tedy druhý den na mši svatou do Vimperku. Mše svatá v cizím prostředí nás určitě něčím obohatí, a můžeme se naplno zapojit do liturgie svým zpěvem, čtením, přinášením obětních darů, či jiným způsobem. Dnes si ani nemusíme brát Kancionál, protože existuje jeho elektronická verze do „chytrých“ mobilních telefonů www.kancional.cz.

Pokud budeme trávit čas v zahraničí, opět záleží na tom, zda pojedeme do křesťanské země, což je víceméně většina Evropy, Ameriky, či Afriky. Zúčastnit se (nejen) nedělní bohoslužby však vyžaduje určitou přípravu. Musíme si zjistit, kde se nachází nejbližší katolický kostel, a kdy se konají bohoslužby. V okolních zemích, jako je Rakousko nebo Německo bývá čas nedělní bohoslužby uveden na začátku obce na cedulce „Heilige Messe - Sonntag 10:00“. Je dobré si do svého „chytrého“ mobilu přibalit elektronickou verzi liturgie www.liturgie.cz, abychom pak mohli při mši svaté sledovat texty čtení a další modlitby v českém jazyce, pokud neznáme místní jazyk. Možná za zmínku stojí i uvedení skutečnosti, že účast na nedělní bohoslužbě je pro nás „západní“ křesťany plnoprávná, pokud se zúčastníme „východní“ liturgie v řeckokatolickém nebo pravoslavném kostele.

Teď už jen zbývá všem našim farníkům popřát hezké období prázdnin a dovolených, hodně nevšedních zážitků a duchovních impulzů do každodenního všedního života.

POUŤ RODIN 2018 MARIA HILF

Radim Kozelský

Dne 12.5.2018 se konala každoroční pouť rodin na Maria Hilf v blízkosti Zlatých Hor. Na tento den také připadalo 300 let od založení toho poutního místa zasvěceného Panně Marii Pomocné. Z naší farnosti byl vypraven autobus poutníků. Po příjezdu jsme měli možnost účastnit se modlitby růžence. Ve 14:00 hod. byla sloužena mše svatá, kde hlavním celebrantem byl pomocný biskup Martin David.

Jako každý rok, tak i letos, byl pro děti připraven zábavný program. Děti vyráběly dárečky pro maminky ke dni matek v podobě náušnic a srdíček. Také jsme mohli shlédnout humorné divadelní představení Víti Marčíka s pohádkou Bajaja. Ostatní mohli využít volný čas k osobní modlitbě či

procházce v krásném prostředí místních hor. Poté následovalo slavnostní požehnání. Na zpáteční cestě jsme využili čas v autobuse k odpočinku a společnému zpěvu.

Napište nám svůj názor

Máte nějaký návrh, co doplnit do Farního čtyřlístku? Máte nějaký návrh nebo nápad? Napište nám ho na: rkf.velkapolom@doo.cz Děkujeme

VÝLET OTCŮ NA MARIA HILF

Petr Novobilský

V termínu od 8. do 10. 6. 2018 se uskutečnil v naší farnosti “Výlet otců s dětmi”. Takovýto druh výletu byl v naší farnosti poprvé a myslím si, že měl velký úspěch. Vypravili jsme se na poutní místo Maria Hilf, kde jsme byli ubytovaní, a ze kterého jsme vyráželi na menší výlety.

Na Maria Hilf jsme dorazili v pátek, kde jsme se jen ubytovali a pozdravili (se) s otcem Mariuszem, který je rektorem tohoto poutního místa. V sobotu jsme se hned ráno vypravili do Zlatokopeckého skanzenu ve Zlatých Horách, kde jsme strávili celé dopoledne. Mohli jsme si vyzkoušet rýžování zlata a dozvědět se o životě této oblasti v období zlaté horečky. Odpoledne jsme pomohli otcí s dřevem a pak jsme večer opékali špekáčky.

V neděli jsme šli na ranní mši svatou, po které jsme se rozloučili s otcem a vydali se směrem k domovu. Cestou jsme se ještě zastavili na prohlídku Linhartovského zámku, kde nás pan kastelán opravdu zábavnou formou, hlavně pro děti, seznámil s historií zámku. Dále jsme si mohli

prohlédnout trvalé a dočasné expozice. Za zmínku jistě stojí výstava keramiky Jana Kutálka, papírové modely hradů a zámků či modely autíček. Po prohlídce zámku jsme vyrazili k domovu, kde se na nás už těšily naše maminky ☺.

Víkend ve společnosti otců a dětí jsme prožili opravdu nádherně a myslím si, že jak my, tak děti, na něj budeme dlouho vzpomínat.

VEČERY CHVAL

Anna Niziolová

Večery chval jsou místem setkání a modlitby. Chvála je modlitba, kterou vyvyšujeme a oslavujeme našeho Boha; chválíme ho a uctíváme prostě proto, že je to Bůh a Král. Je dokonalý, je ten jediný, který si zaslouží veškerou naši pozornost, celé naše srdce. Jemu náleží všechna sláva a díky. A modlitba chval se snaží právě toto obsáhnout. V žalmu 100 se píše: "Vstupte do Jeho bran s díkůvzdáním, do nádvoří Jeho s chvalozpěvem!" Proto věříme, že chvála je to, co nás k Bohu velmi přibližuje. Chceme Pána chválit a vzdávat Mu díky písněmi a přebývat v Jeho přítomnosti: „...plni Ducha zpívejte společně žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Zpívejte Pánu, chvalte ho z celého srdce..“ (Ef 5,19). Důraz je kladen na to, že to není koncert ani vystoupení křesťanských kapel. Je to modlitební setkání zaměřené na chvály, uctívání, svědectví, Boží slovo. Zván je každý, kdo touží ze srdce společně zpívat chvály nebo naslouchat Bohu, co mu chce říct.

Součástí Večerů chval může být i přímělná modlitba. Je to modlitba zaměřena především na druhé lidi a jejich potřeby: „V každý čas se v Duchu svatém modlete a prostě, bděte na modlitbách a vytrvale se přimlouvejte za všechny bratry...“ (Ef 6,18). Skrze ni se v neviditelné sféře odehrává duchovní zápas, jehož ovoce se svým časem projeví viditelným způsobem.

Jsme rádi, že chvály mohou probíhat i v naší farnosti. Další Večer chval se uskutečnil v sobotu 26. 5. 2018. Pozvání přijal otec Dariusz Sputo - farář z Ostravy Kunčiček, který celebroidl úvodní mši svatou spolu s našim otcem Radkem. Pozvání přijala také sestra Ludmila Němcová (členka Kongregace Dcer Panny Marie Pomocnice - Salesiánek Dona Boska), díky které mohla tento večer probíhat přímělná modlitba.

PODĚKOVÁNÍ ZA DARY ZEMĚ, ŽEHNÁNÍ ZEMĚDĚLCŮM

Dagmar Máchová

V neděli 26. 8. 2018 se uskuteční v Dolní Lhotě mše sv. s poděkováním za letošní úrodu spojenou s žehnáním zemědělcům a traktorů. Nejprve projede kolona traktorů vesnicí, pak proběhne před kostelem sv. Cyrila a Metoděje žehnání zemědělcům a traktorům, a poté bude děkovaná mše sv. Po ní bude oběd s odpoledním programem na prostranství před kostelem.

V případě nepříznivého počasí se odpolední program uskuteční v obecním sále.

Srdečně zvou farníci z Dolní Lhoty

DUCHOVNÍ DOPROVÁZENÍ MÁ SVÁ ÚSKALÍ

Převzato z Rádia Vaticana

V souvislosti se skandály, které hluboce zasáhly církve a společnost v Chile, se objevil v papežských a vatikánských textech nový výraz upřesňující povahu zneužívání. Vedle sexuálního zneužívání mluví totiž **o zneužití „moci a svědomí“**. Jak mu rozumět vysvětlil německý jezuita P. Hans Zollner z Gregoriánské univerzity pro portál Crux.

Je to zasahování do duchovní, lidské či profesionální cesty druhého člověka. Dochází k tomu tehdy, když kněz s přesvědčením, že myslí a jedná, jako by byl naplněn nadpřirozenou mocí, někoho nutí řídit se přesně jeho názory a jednat přesně, jak mu to předepisuje. Vychází tedy z přesvědčení: „Já jsem kněz, tedy já vím vše lépe – a to se týká také

tebe!“ – vysvětluje německý jezuita. Jako prevenci před tímto manipulativním jednáním i jako školu v přístupu k vlastním problémům připomíná cestu rozlišování sv. Ignáce z Loyoly, ke které velmi často odkazuje také papež František.

Ignaciánské rozlišování vyžaduje velkou vnitřní angažovanost. Žádá po člověku, který stojí před rozhodnutím, aby nedůvěřoval svým spontánním sklonům. Proto se hledá poradce, ale ten, kdo doprovází, není od toho, aby cokoliv diktoval. Sv. Ignác říká, že tento průvodce má **„vyvažovat“ tvé jednání**: varovat, když scházíš z cesty, když jednáš nerozumně kvůli svým zálibám nebo fascinacím. Průvodce má připomínat aspekty, na které zapomínáš. Sv. Ignác nakonec zdůrazňuje, že tento průvodce není tím, kdo rozhoduje o tvém povolání. O tom **rozhoduje člověk sám s Bohem**, nikoliv ten, kdo doprovází.

Průvodce se také musí zdržet odsuzování a nucení, jinak by zasahoval do nejintimnějšího z lidských vztahů, totiž do vztahu s Pánem, který sám k člověku promlouvá. Podmínky ignaciánského rozlišování jsou tedy velmi náročné: předpokládají vědomí vlastní omezenosti a předpojatosti ve vnímání sebe sama a hranice v chápání druhých. Sv. Ignác ukazuje, že člověk si musí velmi dobře uvědomit, že jeho přirozené a nezpochybňované sklony nemusejí být nejlepším rádcem. Nejde tedy o snadné rozlišování, spíše o stále pokračující cestu. „Neznamená to: jdu za svým nosem, jak si někteří lidé vykládají papežova slova, když odkazuje k rozlišování. Je to náročná cesta, která **může otřásat osobními i teologickými jistotami nebo duchovní pohodlností a potřebou některých lidí žít si dobře**“, uzavírá P. Hans Zollner, který stojí v čele Centra pro ochranu nezletilých na Papežské gregoriánské univerzitě.

Zdroj: www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=27758

ŽEHNÁNÍ KAPLE V HÁJKU

Danek Kozelský

V pátek 4. května 2018 jsme prožili hezké chvíle při žehnání naší kaple v Hájků, kterého se zúčastnila více než stovka lidí z Velké Polomi a okolních obcí. Kapli požehnal otec biskup Mons. Martin David z Ostravy, koncelebrantem byl P. Mgr. Radek Drobisz, farář ve Velké Polomi, ceremoniářem otce biskupa byl jáhen Mgr. et Mgr. Zdeněk Uher z Ludgeřovic. Poděkování patří všem, kteří se zasloužili o zdárný průběh a dokončení opravy a žehnání kaple Panny Marie Prostřednice všech milostí.

Fotky převzaty z farních stránek

OSTRAVSKO-OPAJSKÁ DIECÉZE MÁ TŘI NOVÉ JÁHNY

V sobotu 23. června vysvětil biskup Martin David před naplněnou opavskou konkatedrálou – Jiřího Klose z farnosti Panny Marie Královny z Ostravy-Mariánských Hor, Lukáše Mocka z farnosti Nanebevzetí Panny Marie z Ostravy-Třebovic a Vojtěcha Žvaka z farnosti sv. Vavřince z Těrlicka.

Jiří Klos, Lukáš Mocek, Vojtěch Žvak. To jsou jména tří nových jáhnů, které v podmračeném sobotním dopoledni 23. června vysvětil k jáhenské službě Mons. Martin David, pomocný biskup ostravsko-opavské diecéze.

Jejich světitel jim při své promluvě kladl na srdce, aby měli na paměti tzv. „3T“, která jsou veledůležitá nejen pro službu jáhna, ale i pro život každého křesťana v jeho každodennosti.

Tím prvním „T“ je podle otce biskupa Martina tajemství, které spočívá už jen v tom, že k této službě byli vyvoleni právě tito tři svěcenci a nikdo jiný. Druhé „T“ spočívá podle otce biskupa v touze, v touze člověka po Bohu. „Vaše, ano znamená, že máte po Bohu celý život toužit, z vaší služby nesmí vymizet touha po Bohu, jinak budete pouhými obřadníky.“

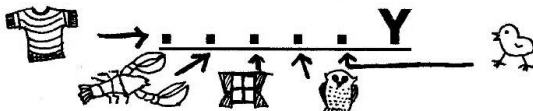
„Vkládání rukou se děje v tichu, které je symbolem a prostorem pro Ducha Svatého,“ ozřejmil biskup David podstatu třetího „T“. „Bez ticha se žádná služba neobejde, i Boží slovo se rodí v tichu rozjímání a modlitby. V tichu k nám promlouvá Bůh,“ dodal.

K vyjmenovaným „3T“ přidal ještě „bonus“, jímž je kříž, přičemž zmínil sv. Františka, jenž může být svým křížem ve tvaru písmena „T“, oním známým „tau“, připomínkou spojení s Bohem.

PRO DĚTI – RÉBUS

Co tahle se projet se na kole? Když sluníčko svítí, můžeme vyrazit na delší cestu, třeba na hrad. Hrad na našem obrázku se jmenuje:

(Doplň první písmena z obrázků! Na velkém obrázku se někde schoval méd'a – najdi ho!)
www.deti.vira.cz

Vydává: Římskokatolická farnost Velká Polom, ul. Osvoboditelů 66,
747 64 Velká Polom, IČ: 47810467 mobil: 739 002 769
Napište na: rkf.velkapolom@doo.cz